

## CRISMAL 2015, Is 61, 1-3a.6a.8b-9; Apoc 1,5-8; Lc 4,16-21

Germanes i Germans: Amb la benedicció dels olis i la consagració del crisma, avui reconeixem tots plegats el Do per excel·lència que ens ha atorgat Crist glorificat, el Sant Esperit. Benvinguts en aquesta celebració: la vostra presència és un bon signe d'estimació envers els vostres preveres i també de comunió eclesial.

Viurem la Setmana Santa especialment concentrats en la Passió, Mort i Resurrecció Jesús, però cal tenir presents tots aquells fills i filles de Déu en els qui continua avui viva la passió de Crist: els països en guerra, la dolorosa situació de persecució d'algunes comunitats cristianes, el patiment injust de tantes persones..., i ara també les famílies afectades pel darrer desastre d'aviació.

La Paraula de Déu proclamada ens ha presentat un conjunt catequètic sobre al sacerdoci general dels fidels i sobre el sacerdoci ministerial: *“a vosaltres us diran sacerdots del Senyor”* (Is,1<sup>a</sup>L), i l'Apocalipsi repeteix: *“[Crist] ha fet de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare”* (2<sup>a</sup> L). I ens recorda expressament que la nostra vocació cristiana, com la de Jesús, és necessàriament oblativa, de servei, i missionera: *“L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor”* (Lc 4, 18-19).

Tots sabem que allò que està a la base del nostre sacerdoci comú i de la nostra dignitat de cristians és el Baptisme, que ens fa participar ja de la plenitud pasqual de Jesucrist. Pel Baptisme i de la Confirmació, cada cristià és cridat, ungit i enviat a ser testimoni de l'Evangelí en l'Església i en el món. Però em permetreu que em dirigeixi ara principalment als meus germans Preveres. Ells i jo estem convidats expressament a reafirmar avui la nostra identitat i a "revifar el do de Déu" que hem rebut per la imposició de les mans (1Tim 4,14;2Tim 1, 6-7); i ells i jo som conscients que la nostra participació en el ministeri sacerdotal de Jesús és un gran do i alhora un misteri enorme...

L'any proppassat (2014), el Papa Francesc ens deia en la Missa Crismal: “El Senyor ens ha ungit amb oli d'alegria i aquesta unció és un bé preciós per a qui la rep i també per a tot el poble de Déu, del qual hem sortit els preveres... i al que som enviats a ungir també amb oli d'alegria com a dispensadors dels dons i consolacions de Jesús. Ell va voler associar-nos al seu ministeri per a ésser i obrar Ell mateix per al bé del seu poble, per mitjà nostre”. Així ho resumirà el prefaci d'avui: *“Ells renoven en nom de Crist el sacrifici de la*

*redempció, preparen els teus fills per al banquet pasqual, presideixen el teu poble sant en l'amor, l'alimenten amb la teva paraula i l'enforteixen amb els sagraments*".

Germans preveres: he llegit que el nostre ministeri és com una cursa 'de fons' on anem registrant petites victòries i, de tant en tant, potser, qualcuna de gran, però molt ocasionalment. Tanmateix, us animo a seguir sembrant petites llavors amb l'esperança que mai no defrauda, sabent per experiència que el qui sembla no sempre és qui recull els fruits.

En aquesta diada sacerdotal, demano que tots els membres de la comunitat diocesana parlem obertament de la vida sacerdotal como d'un valor inestimable i una forma esplèndida i privilegiada de vida cristiana (PDV 39). I que seguim agraint i demanant que no falten mai cristians que vulguin augmentar la radicalitat del seguiment de Jesús, dedicant-se totalment a la celebració dels sants misteris, a la predicació de l'Evangeli i al ministeri pastoral, edificant la comunitat i partint el Pa de Vida.

Que els qui hem rebut el sagrament de l'Orde, mantinguem sempre la confiança en el Déu provident i fem visible l'exercici d'un ministeri joiós, renovant les nostres forces i refermant-nos cada dia resant com st. Agustí: "*Tota la meva esperança està posada en la immensa grandesa de la teva misericòrdia*" (Confessions X, 29, 40). Que el Senyor confirmi la joia dels qui ja tenim alguns anys de ministeri i cuidi la sàvia maduresa dels preveres grans; que continui brillant l'alegria dels Mossens ancians i malalts: és l'alegria de la Creu, conscients de portar un gran tresor en un recipient que es va deteriorant; i que concedeixi el descans etern al bisbe Ramon Malla i als preveres Gabriel Jordana, Jerónimo Ortiz i Sebastià Aldomà que –des de la proppassada Missa Crismal- ja han passat a la Casa del Pare.

I una darrera consideració: una bona espiritualitat ministerial ens demana viure de manera integral les relacions eclesials (*la fraternitat sacramental, com a partícips de l'únic sacerdocí de Jesucrist i membres d'un únic presbiteri, la comunió efectiva amb el propi bisbe i amb el successor de Pere, que "presideix la caritat" universal*). Per això jo mateix, bisbe de Lleida per misericòrdia de Déu, vull renovar-vos una vegada més públicament la meva estima i donar-vos les gràcies per la vostra fidelitat i treball abnegat, per la vostra generositat silenciosa i els vostres patiments..., i pel bé immens que el vostre lliurament fa a les nostres comunitats, no sempre reconegut socialment. Us animo a seguir confiant en Jesucrist que ens ha cridat i constituït pastors del seu poble en aquest temps i en aquesta nostra concreta Església particular de Lleida.